

FÖRBERED DIG FÖR
DET HELIGA TEMPLET

FÖRBERED DIG FÖR
DET HELIGA TEMPLET

Häftet är en bearbetning av
Det heliga templet
av Boyd K Packer

omslagets framsida:
Templet i Salt Lake City

omslagets baksida:
Templet i Laie i Hawaii

© 2003 Intellectual Reserve, Inc.

Med ensamrätt

Printed in Italy

Engelskt original godkänt: 8/02

Godkänt för översättning: 8/02

Originalets titel:

Preparing to Enter the Holy Temple

ISBN 91-86881-21-3

36793 180

Swedish

KOM TILL TEMPLET

Det finns många skäl till att vilja besöka templet. Redan dess exteriör tycks antyda templets djupt andliga funktion. Och ännu mer uppenbart blir detta inuti templet. Ovanför tempelporten står orden: "Helgad åt Herren." När du går in i ett tempel som blivit invigt, går du in i Herrens hus.

Vår kyrka uppför många slags byggnader. I dessa tillber vi Herren, undervisar varandra, roar oss och organiserar oss. Vi kan organisera stavar och församlingar och missioner och kvorum och Hjälpföreningar i dessa byggnader eller i hyrda lokaler. Men när vi sammanbinder familjer enligt det mönster som Herren har uppenbarat för oss, då gör vi detta i templet. Tempelvigseln, denna beseglade förordning, är den högsta välsignelsen du kan göra anspråk på i det heliga templet.

I templet kan medlemmar som gjort sig förtjänta av dess välsignelser delta i de mest upphöjda av de återlösande förordningar som Herren uppenbarat för människosläktet. Där blir du i en helig ceremoni tvagen och smord, du tar emot undervisning, får din tempelbegåvning och blir besegrad. Och när vi själva fått dessa välsignelser, kan vi vara ställföreträdare för dem som dött utan att ha fått samma möjlighet. I templet utförs dessa heliga förordningar både för levande och döda. Här finns dopfunten där ställföreträdande dop för döda utförs, med värdiga medlemmar som ställföreträdare för dem som befinner sig på andra sidan av dödens förlåt.

"Kom till templet!" Om inte nu, så snart. Be innerligt, sätt ditt liv i ordning, spara vad du kan i förhoppning om att den dagen ska komma. Slå redan nu in på omvändelsens ibland långa och svåra väg. Templet förvandlar oss, och varje ansträngning att komma dit är mödan värd. För somliga som bor långt ifrån ett tempel kommer templet till dem innan de kan komma till templet. Bevara tron och hoppet och besluta

dig för att du ska komma dit, att du ska vara värdig och att du ska komma till templet.

DESSA TING ÄR HELIGA

Noggranna studier i skrifterna visar att Herren inte uppenbarade allt för alla. Vissa villkor skulle uppfyllas innan heliga upplysningar kunde tas emot. Tempelceremonierna tillhör denna kategori.

Vi diskuterar visserligen inte tempelförordningarna utanför templet men avsikten har aldrig varit att kunskapen om dessa tempelceremonier skulle förbehållas en liten skara, som skulle vara förpliktigad att se till att andra aldrig skulle få kunskap om dem. I själva verket förhåller det sig tvärtom. Vi är angelägna om att uppmana varje själ att uppfylla kraven och förbereda sig för att komma till templet. De som har varit i templet har fått lära sig ett ideal: En dag kommer varje levande själ och varje själ som någonsin har levat att få tillfälle att höra evangeliet och antingen ta emot eller förkasta vad templet erbjuder. Den som väljer att förkasta det får själv bära ansvaret för detta.

Förordningarna och ceremonierna i templet är enkla. De är vackra. De är heliga. De är konfidentiella så att de inte ges till dem som är oförberedda. Nyfikenhet är inte detsamma som förberedelse. Brinnande intresse är i sig inte förberedelse. Förberedelser för att ta emot förordningarna innefattar de grundläggande stegen tro, omvändelse, dop, konfirmation och den mognad och värdighet den bör ha som inbjuds att gästa Herrens hus.

Vi måste vara förberedda innan vi besöker templet. Vi måste vara värdiga innan vi besöker templet. Det finns villkor fastställda, och Herren själv - inte människor - har fastställt dem. Och Herren har all rätt att kräva att angelägenheter som rör templet ska hållas heliga och konfidentiella.

Alla som är värdiga och som uppfyller alla krav får komma in i templet, för att där ta del av de heliga förordningarna och ceremonierna.

VÄRDIG ATT INTRÄDA

När du börjar förstå värdet av de välsignelser som ges i templet och börjar förstå hur heliga dessa förordningar är, är du inte benägen att ifrågasätta de höga krav som Herren ställer på dem som önskar inträda i det heliga templet.

Du måste ha en giltig tempelrekommendation för att få komma in i templet. Den måste vara undertecknad av biskopen i din församling och av stavspresidenten i din stav. I missioner är det grens- och missionspresidenten som utfärdar tempelrekommendationer. Endast de som är värdiga bör komma till templet. Biskopen är skyldig att ställa frågor om vår värdighet. Denna intervju är av stort värde för dig som medlem av kyrkan, för den ger dig tillfälle att tillsammans med en ordinerad Herrens tjänare rannsaka din kurs i livet. Om det finns något som har gått snett i ditt liv kan biskopen hjälpa dig att rätta till det. Genom att rådgöra med den allmänne domaren i Israel får du tillfälle att tillkännage din värdighet eller får hjälp att bli värdig att med Herrens godkännande komma till templet.

President N Eldon Tanner, som verkade som förste rådgivare i första presidentskapet, talade vid en generalkonferens om intervjuer. Hans råd är av värde både för den som intervjuar och för de medlemmar som ska intervjuas. Begrunda noga följande råd:

Ni som är biskopar och stavspresidenter kanske inleder en intervju för en tempelrekommendation på följande sätt:

"Du har kommit till mig för att få en rekommendation att komma till templet. Jag har ansvaret att representera Herren i denna intervju. Efter intervjun är det min uppgift att underteckna din rekommendation, men min underskrift är inte den enda betydelsefulla underskriften på din rekommendation. Innan den är giltig, måste du själv underteckna den.

När du undertecknar din rekommendation, lovar du Herren att du är värdig de privilegier som ges dem som innehar en sådan rekommendation. Det finns en rad fast-

ställda frågor som jag ska ställa ... Du ska svara ärligt på var och en av dem" ...

När du har ställt frågorna till den som önskar få en tempelrekommendation, kan du göra följande tillägg: "Den som inträder i Herrens hus måste vara fri från varje *oren, ohelig eller onaturlig vana*" ...

Våra intervjuer måste ske på ett kärleksfullt och ansvarsfullt sätt. Ofta kan saker och ting ställas till rätta om vi frågar: "Finns det någon anledning till att du kanske skulle känna dig osäker eller kanske till och med oärlig inför Herren om du undertecknar tempelrekommendationen?"

Skulle du vilja ha lite tid att rätta till några personliga saker innan du undertecknar den? Kom ihåg att Herren vet allt och att han inte låter sig bedras. Vi försöker hjälpa dig. Ljug aldrig för att försöka få en kallelse eller rekommendation eller en välsignelse från Herren."

Om ni går till väga på det sätt som jag har sagt, har medlemmen ansvaret att intervjua sig själv. Biskopen och stavs-presidenten har rätt till urskillningens gåva. De kommer att känna om någonting behöver rättas till innan en rekommendation utfärdas. (Se "Välsignelsen med tempelintervjuer", *Nordstjärnan*, nr 4 1979, s 71-73.)

Intervjun för en tempelrekommendation hålls i avskildhet mellan biskopen och den sökande. Under intervjun ställs frågor om personens uppförande, värdighet och lojalitet mot kyrkan och dess ämbetsmän. Personen måste intyga att han eller hon är moraliskt ren, följer visdomsordet, betalar ett fullt tionde, lever efter kyrkans lära och inte har något samröre med eller sympatiserar med avfallingsgrupper. Biskopen har blivit tillsagd att det är av största vikt att innehållet i dessa samtal hålls konfidentiellt.

Om personens svar på de olika frågorna är tillfredsställande, kan biskopen utfärda en tempelrekommendation. Om den sökande inte håller buden, eller om det finns någonting i hans eller hennes liv som bör klaras upp, måste medlemmen visa att han eller hon uppriktigt har omvänt sig innan en rekommendation kan utfärdas.

När biskopen har hållit en sådan intervju, blir var och en av oss intervjuade av en medlem av stavspresidentskapet innan vi kan komma till templet. En förstagångsbesökare intervjuas vanligtvis av stavspresidenten.

När du kommer för att intervjuas för en tempelrekommendation, kommer du säkerligen att godta den mans beslut som är satt att vara domare i Israel och som företräder Herren i att avgöra om det är lämpligt att du kommer till denna heliga plats.

VID FÖRSTA BESÖKET OCH VID VARJE BESÖK

Det är helt normalt om du vid ditt första besök i templet känner dig lite osäker. Det är naturligt att vara ängslig inför det okända. Vi blir ofta nervösa när vi ställs inför nya företeelser.

Var lugn. Det är till templet du ska. Där finns det alltid någon till hands att hjälpa dig. Du kommer att få hjälp - var bara lugn.

När vi kommer in i templet bör vi vara vördnadsfulla. Om vi behöver samtala, bör detta ske med mycket dämpade röster. Under själva undervisningen bör vi naturligtvis vara helt tysta och vördnadsfulla.

Det finns numera inte så många platser där man kan meditera ostörd. Innan man påbörjar förordningsarbetet i en del tempel samlas man ofta i byggnadens kapell. Där får medlemmarna invänta de övriga deltagarna. I allmänhet blir vi otåliga när vi får vänta. Att vara först på plats och att sedan behöva sitta ner och vänta på att den sista personen ska komma är något som under andra omständigheter skulle orsaka irritation. I templet är det precis tvärtom. Att få vänta ses som en unik möjlighet. Det är en förmån att få sitta tyst och stilla utan att samtala och tänka vördnadsfulla och andliga tankar! Det är uppfriskande för själen.

När du kommer till templet måste du komma ihåg att du är gäst i Herrens hus. Det är ett tillfälle att glädjas, men i all stillhet. Ibland blir det nödvändigt att vid tempelvigslar påminna

Celestiala rummet, templet i Vernal, Utah

släkt och vänner om att deras hälsningar och uttryck för kärlek och uppskattning - när många av dem inte har träffat varandra på länge - bör göras mycket stillsamt och lågmält. Högljutt tal och högljutt skratt är inte lämpligt i Herrens hus.

Följ tempeltjänarnas anvisningar. Någon kommer att vara med dig och hjälpa dig.

UNDERVISNING FRÅN HÖJDEN

Innan du besöker templet för första gången, eller till och med när du har varit där många gånger, är det till hjälp om du kommer ihåg att undervisningen i templet ges med hjälp av symboler. Herren - den främste av lärare - undervisade i stor utsträckning med hjälp av symboler.

Templet är en storslagen skola. Det är ett lärosäte. I templet råder idealiska förhållanden för undervisning i djupt andliga frågor. Den framlidne medlemmen av de tolv kvorum, dr John A Widtsoe, var universitetsrektor och en framstående vetenskapsman. Han kände stor vördnad för tempeltjänande och sade vid ett tillfälle:

Tempelförordningarna omfattar hela frälsningsplanen såsom den vid olika tillfällen framlagts av kyrkans ledare. Den kastar ljus över ting som är svårförståeliga. Man behöver inte vrida eller vända på det som lärs ut i templet för att få det att passa in i den storslagna frälsningsplanen. Tempelbegåvningens filosofiska fullständighet är ett av de viktigaste argumenten för sanningshalten i tempelförordningarna. Den fullständiga överblicken och utläggningen av evangelieplanen gör dessutom tempeltjänandet till ett av de effektivaste sätten att friska upp minnet i fråga om evangeliets alla sidor.

Ett annat faktum har för mig alltid framstått som ett kraftfullt inre vittnesbörd om tempeltjänstens äkthet. Tempelbegåvningen och tempeltjänandet såsom det uppenbarades av Herren för profeten Joseph Smith ... består av fyra olika delar: förberedande förordningar, undervisning genom föredrag och framställningar, förbund och som avslutning,

kunskapsprov. Jag betvivlar att profeten Joseph, som varken skolats eller övats i logik, själv skulle kunna skapa någonting så logiskt fulländat. (John A Widtsoe, "Temple Worship", *Utah Genealogical and Historical Magazine*, 12 [april 1921]: s 58.)

Jag citerar på nytt från äldste Widtsoes artikel:

Vi lever i en värld av symboler. Allt vi vet, vet vi genom symboler. Vi skriver några tecken på ett papper och säger att de bildar ett ord, ett ord som representerar kärlek, hat, barmhärtighet, Gud eller evighet. Tecknen är kanske inte särskilt vackra för ögat. Men ingen anmärker på symbolerna på en boksida därför att de inte är lika vackra som de ting de representerar. Vi ifrågasätter inte symbolen G-u-d därför att den inte är särskilt vacker men ändå representerar Guds majestät. Vi är tacksamma för att vi har symboler, om vi bara förstår vad de betyder. Jag talar till er här i afton och ni har inte protesterat mot sättet på vilket jag framfört mitt tal eller mitt val av ord. Då ni följt med i betydelsen av de tankar jag försökt klargöra för er, har ni glömt orden och hur jag har framställt dem ...

Vi lever i en värld av symboler. Ingen människa kan återvända från templet och na fått den begåvning hon borde, såvida hon inte bortom symbolerna har sett den storslagna verklighet som symbolerna representerar. ("Temple Worship", s 62.)

Om du besöker templet och kommer ihåg att undervisningen där ges med hjälp av symboler, har du aldrig gått in med rätt inställning om du inte kommer ut därifrån med ett vidgat perspektiv, med en känsla av att ha blivit lite mer upphöjd och med större kunskap om andliga ting. Undervisningsplanen är mästerlig. Den är inspirerad. Herren, den störste av lärare, undervisade själv sina lärjungar i liknelser, ett sätt att med symboler framställa sanningar som annars skulle vara svåra att förstå. Han talade om sina lärjungars vardagliga upplevelser. Han talade om hönor och kycklingar, fåglar, blommor, rävar, träd, tjuvar, rövare, solnedgångar, rika och fattiga, läkare. Han talade om att lappa klä-

Dopfunt, templet i Washington DC

der, att rensa ogräs, att sopa golvet, att mata grisarna, att tröska, att lägga upp förråd, att bygga hus, att anställa medhjälpare och mycket annat. Han talade om senapskornet, om pärlan. Han ville undervisa sina åhörare och talade därför om enkla ting i en symbolisk bemärkelse. Inget av detta är mystiskt eller dunkelt. Allt är symboliskt.

Själva templet är en symbol. Om du sett ett tempel på kvällen, fullt upplyst, så vet du vilken imponerande syn det kan vara. Ett Herrens hus som badar i ljus och lyser upp natten blir en symbol för den kraft och den inspiration som finns i Jesu Kristi evangelium, vilket står som en ledstjärna i en värld som sjunker allt djupare ner i andligt mörker.

Du kommer inte att till fullo förstå tempelceremonin vid första besöket. Bara delvis. Återvänd gång på gång. Återvänd för att lära dig. Sådant som du har grubblat över eller som förbryllat dig eller varit mystiskt kommer att klargöras för dig. Ofta är det privata, personliga saker som du inte kan förklara för någon annan men som för dig är verkliga.

Det vi får med oss från templet beror till stor del på vad vi tar med oss till templet i fråga om ödmjukhet och vördnad och en önskan att lära. Om vi är läraktiga kommer Anden att undervisa oss i templet.

När du får tillfälle att vara närvarande vid en begåvnings-session i templet eller bevittna en besegling, begrunda då den djupare innebörden i det som sker. Tänk på dessa saker under dagarna som följer på ditt besök till templet. Begrunda dem i stillhet och under bön och du kommer att märka att din kunskap ökar.

Något av det värdefullaste som templet ger oss är en omfattande överblick över Guds avsikter med vår jord. När vi en gång har besökt templet (och vi kan återvända dit och friska upp vårt minne), kommer det som händer i livet att passa in i ett mönster. Vi kan med rätt perspektiv se var vi är, och vi kan snabbt se om vi avvikit från kursen.

Rikta därför din blick mot templet. Led dina barn till templet. Rikta deras uppmärksamhet på det redan från deras späda

år och förbered dem för den dag då de själva får komma till det heliga templet.

Var under tiden själv läraktig och ödmjuk. Ös ur den källa som undervisningen i templet utgör - de symboliska och djupt andliga lärdomar som endast finns i templet.

Det tar tid att planera en tempelvigsel. Den bör planeras omsorgsfullt. Det händer att ett förälskat ungt par, trots föräldrarnas vädjan, insisterar på att omedelbart gifta sig, redan inom några veckor. Föräldrarnas vädjan om att mer tid krävs för att förbereda vigseln tolkas av det unga paret som att föräldrarna inte tycker om att de ska gifta sig. De oroar sig för att någonting ska komma i vägen om de väntar. Somliga unga par framstår som synnerligen omogna och ovänliga när de kräver omedelbara arrangemang som endast kan genomföras under stora svårigheter och som ofta resulterar i en upplevelse som inte alls är lika minnesvärd som den kunde ha varit under andra omständigheter.

Om alltför stor brådska råder verkar någonting saknas vid första besöket i templet eller vid bröllopsdagen i templet. Att för första gången komma till templet, att beseglas på bröllopsdagen, sker bara en gång i livet. Det är väl värt mödan att vara förberedd. Det som sker är så betydelsefullt att vi inte bör låta detaljer i förberedelser eller små hushållsbestyr komma i vägen. Därför bör allting göras i förväg. Det kan orsaka stor besvikelse om viktiga ting lämnas ojorda till sista minuten.

Om du kommer tidigt till ett möte och sitter tyst och stilla i kapellet och ser människor anlända, märker du att de för någonting med sig. Den andliga temperaturen stiger och rummet förändras från ett tomt rum till en församling, en församling av förväntansfulla bröder och systrar.

I den bråda tid vi lever i kan vi inte alltid göra så när vi kommer till ett möte. Allt som vi får genom detta tillvägagångssätt blir dubbelt så viktigt när vi går till templet, särskilt när vi besöker templet för första gången. Vi bör komma i god tid.

Det är inte enbart en fråga om att komma i god tid för att rekommendationer och andra ting ska vara i ordning och så

att vi kan anpassa oss till den nya omgivningen. Det är mycket mer än så. Det är för att vi ska komma i rätt sinnesstämning, för att förbereda oss för vad som ska äga rum.

Vi har nu talat om dem som en del av tempelupplevelsen, men det förekommer att familjemedlemmar i samband med tempelvigslar inte är behöriga att inneha en tempelrekommendation. Det kan hända att brudgummen eller bruden är nyomvänd och att hans eller hennes föräldrar ännu inte är medlemmar i kyrkan, eller också har de inte varit medlemmar tillräckligt länge för att få en tempelrekommendation. Kanske är föräldrarna medlemmar i kyrkan, men en av dem lever inte tillräckligt efter evangeliets normer för att få en tempelrekommendation. Dessa begränsningar är mer påtagliga i samband med tempelvigslar. Vid tempelvigslar bör familjerna stå varandra nära för att de ska kunna njuta av dessa heliga upplevelser. Att någon inte kan få en tempelrekommendation, att en släkting eller vän som inte är medlem av kyrkan inte får bevittna vigseln, sådant kan lätt skapa problem. Det kan leda till irritation och stridigheter i sammanhang där största harmoni bör råda.

Vad gör man i sådana fall? Vad vi inte bör göra är att utöva påtryckningar på biskopen. Han är allmän domare i Israel och kan och får inte utfärda en rekommendation till någon som är obehörig. Det skulle vara att göra de inblandade en stor otjänst. Och det skulle inte vara rätt mot biskopen.

När en tempelvigsel ska äga rum och den ena av föräldrarna eller någon nära släkting inte får komma in i templet, kan omsorgsfull planering förvandla problemet till en möjlighet. Tänk på följande förslag. Bjud in föräldern som inte är medlem eller medlemmen som inte kan få en tempelrekommendation att följa med till templet tillsammans med gästerna. I templets omgivning finns en anda som inte återfinns på andra platser. Vid några tempel finns det ett informationscenter. Anläggningarna runt templet är alltid välskötta. Frid och ro råder där.

Se till att någon väntar tillsammans med den som inte får tillträde till templet. Du bör naturligtvis inte lämna honom

eller henne ensam. Det har förekommit att familjemedlemmar som varit behöriga att gå in i templet har stannat kvar utanför tillsammans med dem som inte kunnat gå in i stället för att bevittna vigseln. Här i templets omgivning har de kunnat förklara det unga parets önskan att beseglas i Herrens hus.

Detta är ett utmärkt tillfälle att påverka dessa personer, vilka annars kanske inte är mottagliga. Vid några av de större templen anordnas rundturer. Om man planerar i förväg kan man tillgodose behoven hos familjemedlemmarna som av ett eller annat skäl inte kan gå in i templet. På det sättet kan den besvikelse, ja, till och med bitterhet, mildras som de som inte får gå in ibland känner.

I vissa tempel finns det ett särskilt rum där föräldrar som inte kan komma in i själva templet får träffa någon som kan svara på deras frågor.

Det unga paret måste förstå att deras föräldrar kan ha sett fram emot vigseln under lång tid. Deras önskan att få närvara vid vigseln och den besvikelse de känner när de inte får det, är ett tecken på att de älskar sina barn. Det är viktigt att det unga paret förstår detta. Och sådant måste förutses som en del av förberedelserna inför bröllopet.

Det händer att en förälder som inte får komma in i templet inte går att blidka. Under sådana omständigheter får det unga paret göra det bästa av situationen. Kanske ställs frågan: Ska vi gifta oss borgerligt så att de kan närvara vid vigseln, men sedan vara tvungna att vänta ett år innan vi får komma till templet? Men det är inte någon idealisk lösning. Bön och noggrann planering förvandlar i de flesta fall problemet till en upplevelse som för familjemedlemmarna närmare varandra.

Stora grupper av vänner, medlemmar i församlingen osv, bör inte inbjudas till tempelvigseln. Gruppen bör endast bestå av familjemedlemmar från de två familjerna och några utvalda få som står paret nära. Det har hänt att bröllopet har annonserats i församlingen och att en inbjudan gått ut om att så många som möjligt bör närvara för att stödja paret som ska gifta sig. Sådant sker bäst på en mottagning. Där kan brudparet hälsa på vänner och välgångsönskare. Själva tempelvigseln

Skapelsrummet, templet i Salt Lake City

bör hållas helig. Endast de som står paret mycket nära bör vara närvarande.

Vi citerar inte utanför templet det som sägs vid beseglingen, men vi kan tala om hur vackert det är i beseglingsrummet, hur tyst och rofyllt det är där inne och hur heligt det tjänande är som utförs där.

Innan paret knäfaller vid altaret för att beseglas får förrättern tillfälle att ge det unga paret några råd. Här följer ett exempel på vad det unga paret kan få höra:

"Idag är det er bröllopsdag. Ni är uppfyllda av känslor. Templet är en helgedom som uppförts för förordningar som denna. Vi är nu inte i världen. De ting som gäller i världen gäller inte här och bör inte påverka det som vi gör här. Vi har kommit ut ur världen och in i Herrens tempel. Detta är den viktigaste dagen i ert liv.

Ni föddes hit till jorden, inbjudna av föräldrar som förberedde jordiska tabernakel åt era andar. Ni har båda blivit döpta. Dopet, denna heliga förordning, är en symbol för en rening, en symbol för död och uppståndelse, en symbol för ett inträde i ett nytt liv. Det innefattar omvändelse och syndernas förlåtelse. Sakramentet är en förnyelse av dopförbundet, och vi kan få förlåtelse för våra synder om vi är värdiga.

Du, käre brudgum, har ordinerats till prästadömet. Först mottog du aronska prästadömet, och du har förmodligen haft alla ämbeten inom detsamma och varit diakon, lärare och präst. Sedan kom dagen då du befanns värdig att ta emot melkisedekska prästadömet. Detta prästadöme, det högre prästadömet, definieras som prästadömet enligt Guds heligaste orden eller det heliga prästadömet efter Guds Sons orden. (Se Alma 13:18 och Helaman 8:18.) Du fick ett ämbete inom prästadömet. Du är nu äldste.

Ni har båda mottagit er begåvning. I denna begåvning blev ni förlånade eviga möjligheter. Men allt detta var i ett avseende endast en förberedelse för er att komma till altaret för att bli beseglade som man och hustru för tid och all evighet. Ni blir nu en familj och får rätt att skapa liv, att genom hängivenhet och uppoffringar sätta barn till världen och att uppföstra

dem och leda dem rätt under deras jorde vandring - att en dag få se dem komma till templet, precis som ni har gjort, för att delta i dessa heliga tempelförordningar.

Ni kom av fri vilja och har bedömts vara värdiga. Denna förening kan beseglas av löftets helige Ande/'

Därför, nu sänder jag eder, ja, mina vänner, en annan Hugsvalare, nämligen löftets helige Ande, att han må bliva i edra hjärtan. Denne Hugsvalare är densamme, som jag lovade mina lärjungar, såsom det står skrivet i Johannes' vittnesbörd.

Denne Hugsvalare är det löfte, som jag giver eder om evigt liv, nämligen det celestiala rikets härlighet. (L&F 88:3-4.)

"Att ta emot varandra i äktenskapsförbundet är ett stort ansvar, ett ansvar som för med sig välsignelser utan slut."

Bruden och brudgummen är förmodligen så känslomässigt upptagna av vigseln att de kanske inte lyssnar så noggrant - de hör kanske inte vad som sägs i beseglingsförordningen. Fastän vi inte får upprepa de orden utanför templet, kan vi vid olika tillfällen återvända till templet för att bevittna en vigsel. Herren är godhjärtad som bemyndigar oss att göra detta. Vid dessa tillfällen, när vi inte är lika personligt engagerade, kan vi lyssna uppmärksamt till orden i förordningen. Vi kan naturligtvis också återvända ofta för att utföra ställföreträdande tjänande för dem som har dött och därmed friska upp vårt minne av begåvningen.

Om du tidigare vigdes i en borgerlig ceremoni, kanske du nu önskar beseglas för evigheten, och om du har barn, få dem beseglade till dig så att ni blir en evig familj. Om du är berättigad till detta kan du få förmånen att ta emot denna stora välsignelse.

KLÄDDA I VITT

När vi utför förordningar i templet bär vi vita kläder. Denna klädsel symboliserar renhet och värdighet.

Scen från lustgårdens rum, templet i Los Angeles, Kalifornien

När du kommer in i templet sätter du på dig tempelkläder. Detta gör du i omklädningsrummet, där var och en får ett eget skåp och en omklädningshytt där man i avskildhet byter om. I templet upprätthålls anständighetens ideal. När du hänger upp dina kläder i skåpet lämnar du bakom dig alla dina omsorger och bekymmer. Du går ut ur omklädningshytten klädd i vitt och upplever en känsla av samhörighet och jämlikhet, för alla runt omkring dig bär liknande kläder.

Om du ska åka till templet för första gången bör du rådgöra med din biskop. När han fyller i rekommendationen kommer han att förklara vilken klädsel du förväntas ha i templet. Det är inte svårt att skaffa fram dessa kläder. Du kan antingen köpa dem genom kyrkans distributionstjänst eller i vissa fall hyra dem i templet. I det senare fallet får du betala en mindre avgift som täcker kostnaden för tvätt. Det går inte att hyra kläder i de mindre templen.

Det som tidigare sagts angående ceremonier och förordningar i templet gäller även de kläder som bärs där inne: vi nämner ytterst litet om dem utanför templet. Vi kan nämna att de i likhet med ceremonierna har en symbolisk innebörd.

Det är ett tecken på vördnad och aktning när en medlem av kyrkan som besöker templet är klädd på ett sådant sätt att han eller hon inte skulle känna sig illa till mods i Herrens närvaro. Antag att du inbjöds att besöka en högt uppsatt ledare. Du får veta att du kommer att möta andra framstående gäster hos honom. Inbjudningen är ett bevis på att han hyser stor aktning för dig. Du inser att många andra verkligen skulle värdesätta en sådan inbjudan, men av ett eller annat skäl har de inte fått någon inbjudan och kan därför inte komma. Det är inte troligt att du skulle komma till den bjudningen i slitna arbetskläder eller i vardagskläder. Det är inte troligt att en man skulle komma orakad eller en kvinna med ovårdat hår.

Kultiverade människor frågar ofta vid sådana tillfällen vilken slags klädsel de förväntas bära. Skulle du inte förbereda dig noga för ett sådant tillfälle? Du kanske till och med skulle köpa nya kläder som skulle passa bra för en sådan sammankomst.

Du skulle se till att dina kläder var välpressade och rena. Du skulle känna dig illa till mods om du inte var rätt klädd.

Förmånen att få besöka templet kan jämföras med en sådan inbjudan.

Endast vid ett tillfälle inbjuds medlemmarna att komma in i själva templet i finkläder, dvs utan att byta om till vit klädsel, och det är när de ska bevittna en tempelvigsel. Allt de då behöver göra är att ta av sig skorna och eventuellt byta till vita skor. För många år sedan bemyndigade bröderna detta för att förenkla för de familjemedlemmar och vänner som inte ska delta i en begåvnings-session före vigseln.

Brudpar kommer till templet för att gifta sig för tid och all evighet. Bruden bär en vit klänning med långa ärmor som är anständig både i stil och tyg och som inte är alltför utsmyckad. Brudgummen är också klädd i vitt. Bröder som kommer för att bevittna en tempelvigsel ska inte bära frack.

Det händer att vi blir både förvånade och besvikna när vi ser att några som kommer för att bevittna vigslar eller för att vara närvarande vid en begåvnings-session kommer klädda som om de var på väg till en utflykt eller ett idrottsevenemang.

Privilegiet att få komma in i templet kräver mer av oss än så. Det är behagligt för Herren att vi tvättar vår kropp och sätter på oss rena kläder, hur billiga dessa kläder än må vara. Vi bör klä oss på ett sådant sätt att vi skulle känna oss väl till mods vid ett sakramentsmöte eller en liknande sammankomst.

Det har hänt vid vigslar att medlemmar varit närvarande som uppenbarligen inte har gett akt på de råd som bröderna har gett om klädsel och utseende, om att inte efterlikna världen och följa extrema modenycker i fråga om frisyr och klädsel. Vi undrar hur det kan komma sig att någon som är tillräckligt mogen för att få komma in i templet inte förstår att Herren inte kan se med välbehag på dem som söker efterlikna världens människor.

Hur kan en medlem som har tempelrekommendation någonsin komma till templet i kläder som är oanständiga eller

världsliga? Hur kan någon komma till templet med en frisyr som inte kan anses förfinad eller värdig?

När du får tillfälle att besöka templet för att delta i tempelförordningar eller för att bevittna en vigsel, tänk då på var du befinner dig. Du är gäst i Herrens hus. Du bör klä dig på ett sådant sätt att du skulle känna dig väl till mods om din Vård skulle visa sig.

De som bär prästadömet och de som tar del av dess välsignelser bör ha sina kroppar täckta på det sätt som uppenbarades för profeten Joseph Smith i samband med att han mottog begåvningsceremonin.

Medlemmar som har mottagit sina tempelförordningar bär därefter tempelklädnaden eller de särskilda underkläderna. Tempelklädnaden tillverkas genom kyrkans försorg och medlemmar över hela världen kan köpa dessa genom kyrkans distributionsnät.

Tempelklädnaden representerar heliga förbund. Den bidrar till anständighet och blir en sköld och ett skydd för bäraren.

Bärandet av sådana underkläder hindrar inte medlemmarna att klä sig på det sätt som är brukligt i världen. Endast oanständig eller extrem klädsel är oförenlig med bärandet av tempelklädnaden. Alla medlemmar i kyrkan, vare sig de har varit i templet eller inte, vill undvika extrem eller utmanande klädsel om de har rätt inställning.

Det kan komma tillfällen när medlemmar som fått sin begåvning får frågor om tempelklädnaden.

En gång inbjöds en av bröderna att tala till lärarna vid ett seminarium för sjömanspräster i Newport i Rhode Island. Ett antal präster av katolsk, protestantisk och judisk trosåskådning var närvarande.

Under frågestunden frågade en av dem: "Kan ni säga något om de underkläder som mormonerna bär?" Underförstått: "Varför har ni sådana? Är det inte lite underligt? Skapar de inte problem?"

Talaren svarade med att ställa en motfråga: "Vilken kyrka tillhör ni?" Prästen svarade att han tillhörde en av de protestantiska kyrkorna.

Talaren sade: "I det civila och när ni förrättar gudstjänst i det militära så bär ni prästkläder, inte sant?" Prästen sade att det gjorde han.

Han fortsatte: "Jag förmodar att det har en viss betydelse för er att denna klädsel särskiljer er från andra i församlingen. Den är så att säga er tjänsteuniform. Jag antar att den också har en ännu viktigare betydelse. Den påminner er om vem ni är, vilka plikter ni har och vilka förbund ni ingått. Den är en ständig påminnelse om att ni är präst, att ni ser er själv som en Herrens tjänare och att ni är förpliktad att leva på ett sådant sätt att ni är värdig er kallelse."

Han sade sedan: "Ni bör därför förstå åtminstone ett av skälen till varför sista dagars heliga känner som de gör för tempelklädnaden. En viktig skillnad mellan er kyrka och vår är att vi inte har ett avlönat prästerskap. Lokala ledare presiderar över församlingarna, män med olika bakgrund i livet. Ändå ordinerar de till prästadömet. De har ämbeten inom prästadömet. De avskiljs som presidenter, rådgivare och ledare i olika kategorier. Även kvinnor tar del av dessa ansvar och plikter. Den man som på söndagen som biskop leder vår församling kan gå till arbetet på måndagen som brevbärare, kontorist, bonde eller läkare. Eller så är han kanske pilot eller sjöofficer. Med vårt sätt att se på saken är han lika mycket ordinerad "präst" som ni är enligt ert sätt att se på saken. Han erkänns som sådan av de flesta regeringar. Vi drar en liknande fördel av denna särskilda klädsel som ni av er. Skillnaden är att vi bär den under våra kläder eftersom vi förutom våra kall i kyrkan har civila yrken. Vi vill inte ståta med dessa heliga ting inför världen."

Han förklarade sedan att det också finns en djupare andlig innebörd förknippad med tempelklädnaden som sammanbinder den med förbunden som sluts i templet. Vi samtalar inte om dem utanför templet - och detta inte därför att de är hemliga, utan därför att de är heliga.

Tempelklädnaden upplevs med både syn och känsel och påminner därför om dessa förbund. För många medlemmar har tempelklädnaden varit ett skydd när de ställts inför fres-

Terrestrialia rummet, templet i Salt Lake City

telser. Den symboliserar bland annat vår djupa aktning för Guds lagar, och bland dessa våra moralnormer.

MYNDIGHETEN ATT BESEGLA

För att rätt förstå tempeltjänstens historia och lära måste vi förstå vad den beseglade myndigheten består av. Vi måste i någon mån försöka föreställa oss varför nycklarna att använda denna myndighet är avgörande.

Omkring 900 år f Kr kom profeten Elia till kungen i Israel. Han innehade en helig myndighet. Myndigheten att besegla.

Elia fullbordade sitt arbete. Han ordinerade och smorde Elisa som efterträdare och därefter - och det här är viktigt - dog han inte. I likhet med Mose förvandlades han.

Därefter nämns hans namn endast en gång i Gamla testamentet, i den näst sista versen i det sista kapitlet av Gamla testamentet. Här förutsäger Malaki att Elia ska återvända och att han ska "vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder", för att hela jorden inte ska ödeläggas. (Se Malaki 4:5-6.)

Då Jesus kom till trakten av Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar: "Vem säger folket att Människosonen är?"

De svarade: "Somliga säger Johannes Döparen, andra Elia och andra Jeremia eller någon av profeterna."

Han sade till dem: "Och ni, vem säger ni att jag är?"

Simon Petrus svarade: "Du är Messias, den levande Gudens Son."

Jesus sade till honom: "Salig är du, Simon, Jonas son. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen.

Jag säger dig: Du är Petrus, och på denna klippa skall jag bygga min församling, och helvetets portar skall inte få makt över den.

Jag skall ge dig himmelrikets nycklar. Allt vad du binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt vad du löser på jorden skall vara löst i himlen. (Matteus 16:13-19.)

När Petrus, Jakob och Johannes följde Herren upp på förklaringsberget fick de där se två personer stå tillsammans med den förhärligade Herren. De såg att det var Moses och Elia, som hade kommit för att överföra den beseglade myndigheten till Petrus, Jakob och Johannes. (Se Matt 17:1-8. Lägg märke till att *Elias* är den grekiska översättningen av det hebreiska namnet *Elia* och att det ofta används i Nya testamentet för att beteckna Elia, Gamla testamentets profet.)

Petrus skulle få de nycklarna. Petrus skulle få den beseglade myndigheten, den myndighet som äger kraften att binda eller besegla på jorden eller att lösa på jorden, så att det skulle ske i himmelen.

Ar 34 e Kr, efter sin korsfästelse, verkade Herren bland nepiterna. Han dikterade för dem - och detta är anmärkningsvärt i skrifternas historia - de två sista kapitlen i Malaki (vilka innehåller förutsägelsen om Elias återkomst) och befallde dem att skriva vad han sade. Därefter förklarade han dessa kapitel för dem.

När ängeln Moroni visade sig för profeten Joseph Smith för att berätta om plåtarna citerade han Malakis profetia om att Elia skulle återvända. Detta citat utgör nu kapitel två i Läran och förbunden.

Tretton år efter det att Moroni visade sig hade ett tempel uppförts för just det ändamålet, och Herren visade sig igen och kom tillsammans med Elia för att förläna den beseglade maktens nycklar.

Dessa nycklar tillhör kyrkans president - profeten, siaren och uppenbararen. Denna heliga beseglade kraft finns i kyrkan i dag. Ingenting betraktas med mer vördnadsfull begrundan av dem som förstår betydelsen av denna myndighet. Ingenting omhuldas mer. Relativt få män innehar denna beseglade myndighet på jorden vid ett och samma tillfälle. I varje tempel finns bröder som har fått denna beseglade myndighet. Ingen kan få den utom av profeten, siaren och uppenbararen och presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga eller av dem som han har bemyndigat att ge den till andra.

Celestiala rummet, templet vid Columbia River i Washington

"VI SÅGO HERREN ..."

Elia återvände söndagen den 3 april 1836. Ett sakramentsmöte hade hållits i templet i Kirtland. Profeten beskrev händelsen med följande enkla ord:

På eftermiddagen biträdde jag de andra presidenterna vid utdelningen av Herrens nattvard till församlingen. Vi mottogo den av de Tolv, vilkas förmån det var att tjänstgöra vid det heliga bordet den dagen. När jag sålunda betjänat mina bröder, drog jag mig tillbaka till talarstolen, som omslöt av förhängen, och i sällskap med Oliver Cowdery böjde jag mig i högtidlig och stilla bön. Då vi reste oss efter bönen, öppnade sig följande syn för oss båda. (L&F 110, inledningen.)

Slöjan blev borttagen från vårt sinne och vårt förstånds ögon öppnades.

Vi sågo Herren stående på talarstolens bröstvärn framför oss, och under hans fötter var ett mosaikgolv av rent guld, till färgen liknande bärnsten.

Hans ögon voro såsom eldslågor, håret på hans huvud var vitt såsom ren snö och hans ansikte överträffade solen i klarhet. Hans röst var såsom stora vattens brus, ja, Jehovas röst, sägande:

Jag är den förste och den siste. Jag är den som lever. Jag är den som blev slaktad. Jag är eders förespråkare hos Fadern.

Se, edra synder äro eder förlåtna; I ären rena för mig. Upplyften därför edra huvuden och fröjden eder.

Edra bröders hjärtan fröjde sig och mitt folks hjärtan fröjde sig, ty de hava efter sin förmåga byggt detta hus åt mitt namn.

Ty se, jag har mottagit detta hus och mitt namn skall vara här, och jag skall uppenbara mig i barmhärtighet för mitt folk i detta hus.

Ja, jag skall visa mig för mina tjänare och tala till dem med min egen röst, om mitt folk vill hålla mina befallningar och icke ohelga detta heliga hus.

Ja, tusendens och tiotusendens hjärtan skola storligen glädja sig över de välsignelser, som skola utgjutas, och över de begåvningar, varmed mina tjänare blivit begåvade i detta hus.

Och ryktet om detta hus skall sprida sig till främmande länder, och detta är början på de välsignelser, som skola utgjutas över mitt folks huvuden. Ske alltså. Amen.

När denna syn var förbi, öppnades himlarna åter för oss och Moses visade sig för oss och överlämnade åt oss nycklarna till att samla Israel från jordens fyra väderstreck och till att föra de tio stammarna från nordanland.

Därefter uppenbarade Elias sig och överlämnade Abrahams evangelii utdelning, sägande, att i oss och vår säd skulle alla släkten efter oss bliva välsignade.

När denna syn var förbi, sågo vi en annan stor och härlig syn, ty profeten Elia, som upptogs till himlen utan att smaka döden, stod framför oss och sade:

Se, tiden är kommen, om vilken Malaki talade, vittnande att han (Elia) skulle sändas, förrän Herrens stora och fruktansvärda dag kom

för att vända fädernas hjärtan till barnen och barnen till fäderna på det att icke hela jorden skulle hemsökas med förbannelse.

Därför hava denna utdelnings nycklar överlämnats i edra händer och härigenom kunnen I veta, att Herrens stora och fruktansvärda dag är nära, ja, står för dörren. (L&F 110:1-16.)

Stunden var äntligen inne! Denna stora händelse uppmärksammades inte av världen men skulle komma att påverka varje själs öde som hade levat eller skulle komma att leva på jorden. Krafter sattes stillsamt i rörelse. Kyrkan började uppföra tempel.

Här och var i världen kom det fram, på ett sätt som ansågs vara rena tillfälligheter, människor och organisationer och sällskap som intresserade sig för släktforskning. Allt detta har ägt rum efter det att Elia uppenbarade sig i templet i Kirtland.

Från och med den dagen, den 3 april 1836, har barnens hjärtan börjat vända sig till sina fäder. Sedan den dagen är förord-

ningarna inte provisoriska utan bestående. Den beseglade myndigheten finns på jorden. Inget bemyndigande överträffar den i betydelse. Den ger innebörd och evig varaktighet åt alla förordningar som utförs med rätt myndighet för både levande och döda.

ALLT MÅSTE SKE MED ORDNING

Efter de dramatiska händelserna i templet i Kirtland följde svårigheter och förföljelse som tvingade de heliga att bryta upp. Var de än slog sig ner uppenbarade Herren planer att bygga tempel. Så var det både i Independence och i Far West i Missouri. Under denna period hemsöktes de heliga av förföljelser av aldrig förut skådad omfattning. De flydde till Nauvoo i Illinois. Här kom på nytt en uppenbarelse och en befallning att bygga ett Herrens hus.

Herren förklarade att ändamålet med byggnaden var att uppenbara förordningarna. "Sannerligen säger jag eder: Byggen detta hus åt mitt namn, på det jag må uppenbara mina förordningar för mitt folk däri, ty jag täckes uppenbara för min kyrka det som varit förborgat från världens begynnelse, sådant som tillhör tidernas fullhets utdelning." (L&F 124:40-41.)

Han hade nämnt att templet skulle vara en plats för "edra smörjelser, edra tvagningar, edra dop för de döda, edra högtidliga församlingar, edra offerfester genom Levis söner och edra orakel i edra allra heligaste rum, vari I fån meddelanden, edra lagar och domar som en början till uppenbarelserna och Sions grundläggning och till alla dess invånarens härlighet, ära och begåvning ... genom förordningarna i mitt hus, vilket mitt folk alltid har befallning att bygga åt mitt heliga namn" (L&F 124:39).

Av de förordningar vi utför i kyrkan kan följande nämnas: dop, sakramentet, namnge och välsigna barn, smörja och välsigna sjuka, avskilja medlemmar till kallelser i kyrkan, ordnara medlemmar till ämbeten. Förutom dessa finns det högre förordningar som utförs i templet. Dessa omfattar tvagningar, smörjelser, begåvningen och den beseglade förordningen, som brukar benämnas tempelvigsel.

Vad betyder dessa förordningar för oss som medlemmar i kyrkan?

Kan du bli lycklig, kan du bli återlöst, kan du upphöjas utan dem? Svar: De är mer än tillrådliga eller önskvärda eller nödvändiga. - De är *helt avgörande* för var och en av oss.

Profeten Joseph Smith sade att han ofta fick frågan:

"Kan vi inte bli frälsta utan att gå igenom alla dessa förordningar, osv?" Jag svarade: Nej, inte frälsningens fullhet. Jesus sade: "I min Faders hus finns många rum och jag går bort för att bereda plats åt er." *Hus* borde här ha översatts med rike. Den som blir upphöjd till det högsta rummet måste åtlyda en celestial lag, ja, hela lagen. (*History of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, red B H Roberts, 7 delar [Salt Lake City: The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1949], 6:184. Se *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s 285-286.)

President Joseph Fielding Smith sade:

Jag bryr mig inte om vilket ämbete ni har i kyrkan. Ni kan vara apostel, ni kan vara patriark, högpräst, eller vad som helst, men ni kan inte ta emot prästadömet fullhet såvida ni inte går in i Herrens hus och tar emot dessa förordningar om vilka profeten talat. Ingen kan ta emot prästadömet fullhet utanför Herrens tempel. (Joseph Fielding Smith, *Elijah the Prophet and His Mission* [Salt Lake City: Deseret Book Co, 1957], s 46.)

Vi talade tidigare om dessa högre förordningar som utförs i templen. Dessa innefattar begåvningen. Att begåva är att berika, att till någon annan ge någonting av stort värde och av stor varaktighet. Begåvningsförordningen berikar på följande tre sätt: (a) Den som tar emot förordningen får kraft från Gud. "Mottagarna begåvas med kraft från höjden." (b) Mottagaren begåvas också med upplysningar och kunskap. "De får kunskap om Herrens syften och planer." (Bruce R McConkie, *Mormon Doctrine*, 2 utg [Salt Lake City: Bookcraft, 1966], s 227.) (c) När en person beseglas vid altaret blir han eller hon som en del av begåvningen mottagare av härliga välsignelser, krafter och hedersbetygelser.

Celestiala rummet, templet i Salt Lake City

Det finns två publicerade definitioner eller beskrivningar av begåvningen. Först citeras president Brigham Young:

Låt mig ge er en kortfattad definition. Er begåvning är att ta emot alla de förordningar i Herrens hus som är nödvändiga för att ni, efter det att ni har lämnat detta liv, ska kunna återvända till Faderns närhet och passera de änglar som står som vaktposter, och kunna ge dem de nyckelord, de tecken och kännetecken som hör till det heliga prästadömet och trots jord och helvete få er eviga upphöjelse. (*Discourses of Brigham Young*, sammanst av John A Widtsoe [Salt Lake City: Deseret Book Co, 1971], s 416.)

Äldste James E Talmage beskriver begåvningen på följande sätt:

Den tempelbegåvning som förrättas i vår tids tempel består av instruktioner om gångna hushållningars betydelse och ordningsföljd samt om den nuvarandes betydelse som den största och mest storslagna perioden i människans historia. Denna lärokurs omfattar en detaljerad redogörelse om de viktigaste händelserna under skapelseperioden, våra första föräldrars tillstånd i Edens lustgård, deras olydnad och åtföljande fördrivning från denna lycksaliga boning, deras tillstånd i den öde och dystra värld där de dömdes att leva genom arbete i sitt anletes svett, återlösningsplanen genom vilken den stora överträdelsen kan försonas, det stora avfallets tid, evangeliets återställelse med alla dess forna krafter och privilegier, det absoluta och oeftergivliga villkoret att vara personligt ren och hängiven det rätta i det nuvarande livet samt en sträng åtlydnad till evangeliets krav. (James E Talmage, *Herrens hus*, s 86.)

Äldste Talmage klargör här att du, när du tar emot din begåvning, får undervisning om Herrens syften och planer med att skapa och befolka jorden. Du får undervisning om vad som måste göras för att du ska få upphöjelse.

Begåvningens välsignelse krävs för fullständig upphöjelse. Varje medlem i kyrkan bör eftersträva att vara värdig denna välsignelse och att ta emot den.

Tvagnings och smörjeisens förordningar omnämns ofta i templet som förberedande förordningar. Det är tillräckligt i detta sammanhang att säga följande: Till begåvningen hör tvagningar och smörjelser, till största delen symboliska till sin karaktär, men genom dem utlovas såväl bestämda och omedelbara välsignelser som framtida välsignelser.

I samband med dessa förordningar kommer du att i templet iklädas tempelklädnaden och få löften om stora välsignelser i samband med den. Det är viktigt att du lyssnar uppmärksamt då du tar emot dessa förordningar och att du försöker komma ihåg de välsignelser som utlovas och de villkor som gäller för att de ska förverkligas.

Den beseglade förordningen är den förordning som binder samman familjer för evigt. Tempelvigseln är en beseglade förordning. När ett par beseglas i templet efter en borgerlig vigsel, beseglas till dem, i en kort och helig förordning, de barn som tidigare fötts och därför inte är födda inom förbundet.

Se till att ditt liv är helt i ordning. Och det kan det bara vara efter det att du mottagit dina tempelvälsignelser, dina förordningar, ty "gudaktighetens kraft är uppenbar i dessa heliga förordningar". (L&F 84:20.)

HELIGA FÖRBUND

I den uppenbarelse som finns i Läran och förbundens 132:a kapitel tillkännager Herren:

Ty se, jag uppenbarar ett nytt och evigt förbund för dig, och om du icke förbliver däri, skall du bliva fördömd, ty ingen kan förkasta detta förbund och ändå få lov att inkomma i min härlighet.

Ty alla som vilja hava välsignelse av mina händer måste lyda den lag och de villkor, som blivit givna i och för den välsignelsen, som de fastställdes före världens grundläggning. (L&F 132:4-5.)

President Joseph Fielding Smith definierar det nya och eviga förbundet med dessa ord:

Celestiala rummet, templet i San Diego, Kalifornien

Vad är det nya och eviga förbundet? Tyvärr måste jag säga att det finns vissa medlemmar i kyrkan som är vilseförda och felinformerade beträffande vad det nya och eviga förbundet egentligen är. *Det nya och eviga förbundet är det sammanlagda antalet av alla evangelieförbund och evangelieförpliktelser.* (Joseph Fielding Smith, *Frälsningens lära*, 3 delar 1:119-120.)

Detta förbund omfattar evangeliets alla förordningar, av vilka de högsta utförs i templet. För att på nytt citera president Smith:

Detta är en skarpskuren, detaljerad definition av det nya och eviga förbundet. *Det är allting - evangeliet i dess fullhet.* Så en riktigt förrättad vigsel, dop, ordination till prästämnet, allt annat - *varje förbindelse, varje förpliktelse, varje överenskommelse som tillhör Jesu Kristi evangelium och som beseglas av löftets helige Ande* i enlighet med hans lag som gavs här, är en del av det nya och eviga förbundet. (*Frälsningens lära*, 1:121.)

I den vers som tidigare citerades (L&F 132:4) talar Herren med omisskännlig tydlighet: "Ty ingen kan förkasta detta förbund och ändå få lov att inkomma i min härlighet."

De som besöker templet har förmånen att ingå vissa förbund och åta sig vissa förpliktelser som hör samman med deras och andras upphöjelse. Äldste James E Talmage skrev:

Förordningarna i denna begåvning inbegriper vissa förpliktelser för den enskilde, till exempel att ingå förbund och lova att strängt iaktta lagen om dygd och kyskhet, att vara kärleksfull, barmhärtig, tolerant och ren, att ägna både talanger och materiella ägodelar åt att sprida sanningen och förädla människorna, att hängivet tjäna sanningens sak samt att på alla sätt söka bidra till de stora förberedelserna så att jorden blir beredd att ta emot sin Konung, Herren Jesus Kristus. I samband med varje förbund som ingås och varje förpliktelse som antas uttalas en utlovad välsignelse som infrias vid ett trofast iakttagande av villkoren. (*Herrens hus*, s 86-87.)

Vi sluter förbund med Herren att helga vår tid, våra talanger och våra medel till hans rike.

Vi är ett förbundsfolk. Vi sluter förbund att ge av våra tillgångar i tid och pengar och talanger - allt vi är och allt vi äger - till uppbyggandet av Guds rike på jorden. Enkelt uttryckt: Vi sluter förbund att göra gott. Vi är ett förbundsfolk, och templet är det centrala i våra förbund. Det är källan till förbundet.

Kom till templet! Du bör komma till templet. När du där verkar som ställföreträdare för någon som befinner sig på andra sidan förlåten får du tillfälle att påminna dig om de förbund som du har ingått. Du förstärker ditt intryck av de stora och andliga välsignelser som hör samman med Herrens hus.

Var trogen evangeliets förbund och förordningar. Se till att du gör dig värdig att steg för steg ta emot dessa heliga förordningar på din vandring genom livet. Håll de förbund som förknippas med dem. Gör detta och du blir lycklig.

Ditt liv kommer då i ordning - allt sker i rätt ordning. Din familj länkas samman i en kedja som aldrig kan brytas.

I förbunden och förordningarna centreras de välsignelser som du kan göra anspråk på i det heliga templet. Förvisso är Herren nöjd när vi är värdiga titeln: En som håller förbunden.

INTE UTAN MOTSTÅND

Templet är det centrala i kyrkans andliga styrka. Vi bör förvänta oss att den onde kommer att försöka hindra oss som kyrka och som individer när vi söker delta i detta heliga och inspirerade tjänande. Dessa störningar kan vara allt från de hemska förföljelser som ägde rum under kyrkans första dagar till apati inför att tjäna i templet. Det senare är kanske den farligaste och mest försvagande formen av motstånd mot tempeltjänande.

Tempeltjänandet får så mycket motstånd därför att det är en källa till så mycken andlig styrka för de sista dagars heliga och kyrkan som helhet.

I samband med att man lade hörnstenen till templet i Logan sade president George Q Cannon följande:

Varje hörnsten som läggs till ett tempel, och varje tempel som fullbordas enligt den ordning som Herren har uppenbarat för sitt heliga prästadöme, minskar Satans makt på jorden och ökar Guds och gudaktighetens makt, och påverkar himlarna på ett mäktigt sätt till vår förmån, de nedkallar över oss de eviga Gudarnas välsignelser samt välsignelser från dem som vistas i deras närhet. ("The Logan Temple", *Millennial Star*, 12 nov 1877, s 743.)

När medlemmar i kyrkan har svårigheter eller när de måste fatta avgörande beslut är det vanligt att de besöker templet. Dit kan man med fördel gå med sina bekymmer. I templet kan vi få ett andligt perspektiv. Där inne lämnar vi världen bakom oss då vi utför tempeltjänande.

En stor del av värdet ligger i att vi gör någonting för andra som de själva inte kan göra. När vi utför en begåvning för någon som är död känner vi oss inte lika tveksamma inför att be innerligt till Herren om hjälp. När unga gifta par har viktiga beslut att fatta är det av stort värde för dem att närvara vid en session. Det finns någonting renande och klargörande i templets atmosfär.

Ibland är vi så ansatta av problem och svårigheter och ting som gör anspråk på vår uppmärksamhet att vi inte kan se eller tänka klart. Men i templet tycks dimman lyfta och vi kan "se" ting som vi inte tidigare såg och finna en tidigare okänd utväg ur våra bekymmer.

Herren kommer att välsigna oss om vi tjänar i templet. Och välsignelserna kommer inte att begränsas till vårt tjänande i templet. Vi kommer att välsignas i alla våra angelägenheter. Vi blir berättigade att få Herrens hjälp i både våra andliga och timliga angelägenheter.

MOT FÖRLÅTEN

Vi måste få viss insikt om varför vi bygger tempel och varför dessa förordningar krävs av oss. Därefter blir vi kontinuerligt undervisade och upplysta om angelägenheter av andlig betydelse. Vi lär oss rad efter rad, bud efter bud, till dess vi har fått en fullhet av ljus och kunskap. Och detta blir ett stort

skydd för oss - för var och en av oss personligen. Det är också ett skydd för kyrkan.

Det finns inget tjänande som bättre skyddar kyrkan än tempeltjänande och den släktforskning som ligger till grund för det. Inget tjänande är mer andligt förfinande. Inget tjänande ger oss större kraft. Inget tjänande kräver större rättfärdighet.

Vårt tjänande i templet ger oss en sköld och ett skydd, både för oss själva och för oss som ett folk.

Det är i förordningarna som utförs i templet som vi ingår förbund med honom - det är där vi blir ett förbundsfolk.

Om vi accepterar uppenbarelsen rörande tempelförordningarna, om vi oreserverat ingår förbund, kommer Herren att beskydda oss. Vi får då den inspiration som krävs för att möta livets svårigheter.

Principerna för det tjänande som utförs i templet är sanna. De uppenbarades från andra sidan och uppenbarelserna fortsätter.

Varje medlem i kyrkan kan få personlig uppenbarelse om det tjänande som utförs i templet.

Så kom till templet - kom och gör anspråk på dina välsignelser. Det är ett heligt tjänande.

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

Swedish 36793180